

CDA Amsterdam

Pretpark Amsterdam?

door Marijke Shahsavari-Jansen

30 april: de binnenstad van Amsterdam stroomt traditioneel vol met in oranje uitgedoste mensen. Koninginnedag is voor velen een jaarlijks hoogtepunt. Gezelligheid ten top. Ieder jaar zijn er weer meer mensen die dit feest met ons Amsterdammers mee willen vieren. Het evenement is de afgelopen jaren steeds verder gegroeid, tot een recordaantal van 800.000 bezoekers in 2011.

Die gezelligheid kent echter ook een forse schaduwzijde. Met achthonderdduizend hossende mensen is de veiligheid in het gedrang gekomen. Daarnaast brengt de feestvreugde voor sommige mensen overmatige alcoholconsumptie met zich mee. Van een gezellig volksfeest is Koninginnedag zo verworden tot een drankfestijn. In 2011 waren er 522 'alcoholgerelateerde ambulanceritten' tijdens Koninginnedag. Ik vind dat ontzettend veel.

Stel nu dat iemand op Koninginnedag in de binnenstad een hartaanval krijgt. Het is dan bijna onmogelijk om snel de juiste hulp op de juiste plek te krijgen. Ambulances konden vorig jaar nauwelijks door de mensenmassa's heen komen. Ten tweede is er een redelijke kans dat de gewenste ambulance al in gebruik is, omdat iemand 'out' is gegaan als gevolg van excessief drank- of drugsgebruik. Tot nu toe is het elk jaar ternauwernood 'goed' gegaan. Om te voorkomen dat Koninginnedag in Amsterdam uitloopt op een drama, zijn stevige maatregelen nodig.

Als CDA steunen wij daarom van harte burgemeester Van der Laan in zijn plannen om Koninginnedag weer beheersbaar te maken en terug te geven aan de Amsterdammers. Zo worden grote evenementen als het Radio 538-feest op het Museumplein uit de binnenstad geweerd. Ook komen er geen verruimde openingstijden voor cafés in de nacht voor Koninginnedag. Een veelgehoord verwijt hiertegen is dat dit zou leiden tot de 'totale vertrutting' van Amsterdam. Wat mij betreft grote onzin. Veiligheid en beheersbaarheid staan voor een partij als het CDA juist voorop. Als het verkomen van rampen vertrutting is, dan ben ik als CDA'er graag truttig.

Deze discussie over Koninginnedag raakt aan een bredere discussie die er op dit moment speelt in de gemeenteraad: het debat over sluitingstijden en overlast van de horeca. Keer op keer komen de liberalen (VVD) en de 'hulpliberalen' (D66) met voorstellen tot vrije sluitingstijden in de horeca. Het vaakgebruikte argument hierbij is dat vrije sluitingstijden automatisch leiden tot minder overlast, omdat dit in andere steden ook zo is. Wat mij betreft een zwak argument. De vraag is altijd: is er sprake van een correlatie dan wel een causaliteit? Met andere woorden: hebben andere maatregelen misschien ook bijgedragen aan een toe- of afname van de overlast?

Daarnaast is het zo dat in Amsterdam, nog veel meer dan in de andere grote steden, wonen, werken en uitgaan op intensieve wijze met elkaar zijn verweven. Ik zie hier een duidelijke rol weggelegd voor het CDA om ervoor te zorgen dat het beleid op dit punt niet doorschiet, en om juist te zoeken naar een evenwicht. Amsterdam mag niet verworden tot

een permanent pretpark. Als het zoeken naar dat evenwicht, en om je druk te maken om de nachtrust van Amsterdammers, vertrutting is, dan zijn wij als Amsterdamse CDA-fractie van harte een truttige partij.

Marijke Shahsavari-Jansen is fractievoorzitter van het CDA in de gemeenteraad van Amsterdam

Van de voorzitter

De stad kleurt groen

Het lijkt al weer lang geleden dat we met elkaar bij de nieuwjaarsreceptie stonden. Onze gesprekken gingen over terug naar de stad, komen tot meer leden en meer kiezers, maar vooral terug naar het gesprek met die potentiële kiezer. Om dit te bereiken hebben we verschillende manieren bedacht. Zelf ben ik aanwezig geweest bij een salongesprek met een aantal ouders van jonge kinderen. Met elkaar spraken we over de stad, de mooie en minder mooie kanten en die dingen waar je als ouders tegenaan loopt. Dit gesprek met vooral niet-leden werd door mij ervaren als een verrijking voor ons als CDA. Horen waar we onze prioriteiten moeten leggen, maar ook bemerken dat we zeker met ons verhaal aansluiten bij hun wereld.

Veel leden zijn actief in vrijwilligerswerk bij verenigingen en organisaties. Ik ben sinds lange tijd actief betrokken bij de renovatie van de Elthetokerk in de Indische Buurt. Afgelopen vrijdag mocht ik onze CDA-minister Liesbeth Spies ontvangen om dit pand te openen. Ook bij dit project is gekeken naar wie is onze doelgroep en in hoeverre sluiten de visie en vorm nog aan bij de wereld van deze doelgroep. Hier is een kerk geopend, waarin tevens een restaurant en spelinloop zijn gevestigd. Met lef kiezen voor een nieuwe vorm van kerk zijn, zonder de kracht van het verhaal uit het oog te verliezen.

Ook wij zitten in een soortgelijke situatie. We spreken met elkaar over de uitkomsten van het Strategisch Beraad. We bereiden resoluties voor en kijken in hoeverre de woorden aansluiten bij een stad als Amsterdam. Uw ervaringen uit uw werk als vrijwilliger in de stad is waardevol voor ons CDA geluid. U hoort vaak als eerste wat er wel en niet goed gaat in de wijk. Schroom niet om ons verhaal te toetsen aan die werkelijkheid. Onze fractie is voortdurend bezig om actief in te spelen op onderwerpen die zij belangrijk achten.

Ook in de stadsdelen wordt hard gewerkt. Nu we weten dat deze straks ophouden te bestaan staan we voor een nieuwe vraag. Hoe blijven we present in de wijken en welke vorm moet er komen om de bewoners een stem te laten houden in wat in de stad speelt. De raad mag niet de binding met de stad verliezen. Als bestuur zullen we voor u een avond organiseren waarin we over die aanwezigheid in de stad in relatie tot het opheffen van de stadsdelen zullen spreken. Wilt u die avond mee organiseren of heeft u hier al uitgesproken ideeën over dan hoor ik het graag.

Lees verder op pagina 2 >

DB CDA Noord-Holland

door Martje Postma

Voor veel leden van het CDA Amsterdam bestaat het contact met het CDA Noord-Holland (NH) uit het lezen van het provinciale katern en het bijwonen van de Algemene ledenvergadering (ALV). Zo was het voor mij ook vele jaren.

Maar er gebeurt op bestuurlijk niveau natuurlijk meer in N-H. Zo zijn er de algemeen bestuur (AB)-vergaderingen. Elke afdeling is vertegenwoordigd in het AB, zo ook Amsterdam. Alwin de Jong en ik zijn sinds het voorjaar van 2011 lid van dat AB. In de ALV van Amsterdam van december 2010 hebt u ons benoemd als uw afgevaardigde.

Sinds de zomer van 2011 ben ik daarnaast ook lid van het Dagelijks Bestuur. Het DB vergadert maandelijks in Haarlem. In de afgelopen maanden hebben wij ons onder meer bezig gehouden met de procedure voor de opvolging van de huidige voorzitter, Reginald Visser, het verenigingsconsulentschap en de scholing. De provinciale afdelingen zijn via de voorzitters ook vertegenwoordigd in het partij bestuur. In verband daarmee zijn ook het strategisch beraad, werkgroep organisatie en commissie Geel regelmatig terugkerende agendapunten. Verder bereidt het DB de AB-vergaderingen en de ALV voor. Op de komende ALV zullen trouwens het strategisch beraad en advisering 2e kamer-fractie ter zake van de nieuwe bezuinigingsronde de belangrijkste agendapunten zijn.

Graag vertel ik u een volgende keer (in wat meer woorden) over de dan lopende zaken.

Naast mij zit trouwens nog een Amsterdammer in het DB, Joram Verstoep. Hij vertegenwoordigt het CDJA.

Erfpacht of gemeentelijke grondwoeker?

door Luc Blommers

Stel dat een bedrijf 85% van de bebouwde in Amsterdam in eigendom heeft. Stel dat het bedrijf over dit eigendom erfpachtsommen int. Stel dat het bedrijf tot in detail kan bepalen wat, waar en hoeveel er gebouwd wordt in heel Amsterdam. Stel dat het bedrijf op ieder moment de berekenwijze van die pachtsommen kan veranderen. Stel dat het bedrijf bovendien verzekerd is van 100% klantenbinding: een vertrekkende klant die zijn huis verkoopt, brengt met de koper van het huis automatisch een nieuwe klant aan. Stel dat het bedrijf winst nastreeft en per jaar 80 miljoen winst maakt. Zouden we dan niet zeggen: hoe kan dit bestaan?

Wel, helaas: dat bedrijf bestaat. Het is de gemeente Amsterdam.

Zoiets moet minister Donner ook gedacht hebben toen hij op 8 december j.l. in de Tweede Kamer zei een taak te zien voor de Nederlandse Mededingsautoriteit ten aanzien van de erfpachtactiviteiten van gemeenten. Inmiddels heb ik namens de Amsterdamse CDA-fractie de NMa verzocht een onderzoek in te stellen.

De linkse partijen waren not amused. Zij verdedigen de erfpachtverslaving als ware het een goede gewoonte, met een combinatie van felheid en vanzelfsprekendheid die je vaker bij junks ziet. Ook maken ze zich geen zorgen over misbruik van monopolie. Integendeel, 85% van de bebouwde grond bezitten is voor PvdA en GroenLinks nog niet genoeg. Zij zouden het liefst alle grond kopen. Particulier grondbezit vormt een obstakel voor de verwezenlijking van hun idealen. Waarom? Ze zien erfpacht als extra inkomstenbron. PvdA-woordvoerder Erfpacht Michiel Mulder gaf begin maart nog in de raadscommissie toe dat er onvolkomenheden zijn in het erfpachtsysteem, maar dat hij niet weet op welke andere wijze de gemeente zoveel geld kan 'binnenharken'?

Volgens Mulder c.s. is het binnenharken hard nodig, want met dat geld kan de gemeente mooie dingen doen voor de Amsterdammers. Met dat argument wordt evenwel gemaskeerd dat veel gemeentegeld wordt gebruikt om bestuurlijk wanbeheer op te vangen. Naast de NoordZuidlijn vormt de ICT-crisis een goed voorbeeld. Door gebrekkige aansturing vanuit de Stopera is naar schatting van het stadsbestuur 100 miljoen nodig om het gemeentelijke computerpark op orde te krijgen. In 2010 concludeerde onderzoeksbureau Policy Research dat datzelfde bestuur de raad "incompleet, oppervlak en niet-tijdig" geïnformeerd had over de ICT-problemen. Wethouder Van Poelgeest, destijds verantwoordelijk voor ICT, werpt zich nu op als de ideologische verdediger van de erfpacht. Hij zegt vast te willen houden aan het principe dat de grond van "ons allemaal" is en dat de winsten dus aan de gemeenschap toeval- len. Of bedoelt hij "allemaal van ons"? Voor Van Poelgeest is blijkbaar de gemeentekas hetzelfde als de gemeenschap. Ook wanneer het gemeentebestuur in die kas moet grijpen om zo de gaten te kunnen dichten van het eigen falen.

De keerzijden van deze verslaving komen steeds meer aan het licht. In de Beethovenstraat kregen bewoners een brief van de gemeente met daarin een erfpachtsom van 109.000 euro. Na een enkele brief met een beroep op andere kleine lettertjes werd het bedrag door het gemeentelijke grondbedrijf verlaagd naar 17.000 euro. Wat als deze bewoners geen bezwaar gemaakt hadden? Dan had de gemeente geruisloos bijna een ton extra kunnen binnenharken. Door een motie van CDA en VVD in stadsdeelraad Zuid krijgen nu ook andere bewoners in het blok een herziene aanbieding.

De verplichte erfpacht kan in Amsterdam op steeds minder draagvlak rekenen. Het CDA Amsterdam vindt dat mensen de grond onder hun woning moeten kunnen kopen. Zolang dat niet het geval is, mag de gemeente aan haar erfpachters geen kosten in rekening brengen die zij niet maakt. Net als Schiphol, dat als overheidsmonopolist gereguleerd wordt door de NMa. Als het stadsbestuur tot elke prijs wil vasthouden aan dit stelsel van gedwongen erfpacht, laat het dan ophouden met winst te willen maken ten koste van zijn eigen inwoners.

Luc Blommers is duoraadslid voor het CDA in de gemeenteraad van Amsterdam

Bericht uit de Haagse Politiek

De afgelopen weken heb ik mij flink beziggehouden met afval. Jawel: Het slijk de aarde beheerste de agenda vanaf het moment dat staatssecretaris Atsma van Infrastructuur en Milieu met bedrijfsleven en de Vereniging Nederlandse Gemeenten sprak over het afschaffen van het statiegeldsysteem. Statiegeld... Een vertrouwd systeem met een zeer hoge opbrengst: maar liefst 95% van de flessen komt retour. Bovendien een systeem dat leidt tot burgerbetrokkenheid. Typisch CDA zou je zeggen.

Ik ben er diep ingedoken en heb vele gesprekken gevoerd. Op mijn zolderkamer in het Haagse Kamergebouw ontving ik leveranciers van inzamelmachines, producenten van frisdranken, vertegenwoordigers van de supermarkten, directeurs van afvalbedrijven, mensen van de campagne 'plastic heroes' en deskundigen. Daarnaast telefoongesprekken met VNG, Aldi en CDA-wethouders. En ondertussen stroomden de emails binnen van bezorgde CDA-ers.

Tja. Tot welk standpunt leidt dan het 'radicale midden'? Wat is het beste vanuit 'rentmeesterschap' en hoe geef je optimaal invulling aan wat het Strategisch Beraad noemt: de circulaire economie, waarin afval als grondstof steeds weer terugkeert in nieuwe producten? Er tekende zich een lijn af die recht doet aan de feiten en rekening houdt met de grote betrokkenheid van consumenten bij het bestaande systeem.

De flessen in het statiegeld systeem vormen slechts 1/18e deel van al het kunststofafval. De kosten voor inzameling bedragen echter 1/3e van de totale kunststofinzameling. Deze inefficiëntie kan ik in deze tijd van financiële schaarste niet

blijvend verdedigen. Het nieuwe voorstel, dat van twee aparte inzamelingsystemen, te weten statiegeld en plasticinzameling, één systeem maakt, leidt over 5 jaar tot iets hogere recyclingopbrengst, dan de huidige twee systemen samen. Daarnaast is een aantal voor het CDA belangrijke punten in het akkoord opgenomen. Er komt een kennisinstituut, dat zich zal bezighouden met verbetering van recycling en innovatie. Er komt verruiming van mogelijkheden voor nascheiding (mits kwaliteit gelijk is aan bronscheiding), iets wat voor het grootstedelijk gebied goed nieuws is vanwege de beperkte ruimte zowel binnen- als buitenshuis, er komt meer geld voor de aanpak van zwerfafval én er komt een verhoging van de verplichte percentages recycleert in nieuwe flessen. Dit zijn zaken die leiden tot een nieuwe manier van omgaan met ons afval. Het openbreken van het bestaande systeem biedt kansen voor duurzame innovatie.

Maar: het bestaande systeem bewijst zijn kracht dagelijks in de praktijk; het nieuwe bestaat voor- namelijk op papier. Daar ligt een zeker risico. Ik bereid dehalve een motie voor die zegt: ga met het nieuwe systeem aan de slag, maar geef de Kamer het recht om de vinger aan de pols te houden. Als over twee jaar zou blijken dat het bedrijfsleven zijn verplichtingen niet nakomt, moet de Kamer kunnen oordelen om het besluit te draaien.

Het radicale midden? Voor mij is dat het maken van evenwichtige keuzes. Een samenvatting van mijn inbreng in het debat is te vinden op: www.cda.nl/vanderwerf.

Marieke van der Werf, CDA fractie Tweede Kamer, woordvoerder energie, duurzaamheid, cultuur

> Vervolg van de voorpagina

We zijn een kleine partij, maar wanneer we met elkaar de schouders er onder zetten, samen luisteren naar wat nodig is in de stad en het CDA present laten zijn in uw vereniging, club etc., dan kunnen we voor elkaar krijgen dat die stad straks wat groener kleurt. Samen strijden voor die vier zetels. Mag ik rekenen op uw steun?

Harm-Jan van Schaik, voorzitter CDA Amsterdam

Tuig haven Amsterdam op

door Lex van Drooge

De Amsterdamse haven, in omvang de vierde van Europa, is op dit moment een gemeentelijk bedrijf. In navolging van Rotterdam wil het hoofdstedelijke college van de haven een naamloze vennootschap maken. Naast grootaandeelhouder Amsterdam kunnen dan ook buurgemeenten, provincies en andere publieke partijen een aandeel verwerven. Een prima plan, maar alleen als de haven een goede uitgangspositie krijgt.

In de huidige plannen van de gemeente wordt het bedrijf echter opgezadeld met twee risico's die onwenselijk, onnodig en potentieel schadelijk zijn:

- de grond wordt aan het havenbedrijf in erfpacht uitgegeven, waarbij de toekomstige grondprijzen niet duidelijk zijn;
- en de plannen voor een 'Havenstad', om woningen te bouwen in het belangrijkste deel van de haven, hangen als een zwaard van Damocles boven het bedrijf.

De eerste vijftig jaar betaalt het verzelfstandigde havenbedrijf geen erfpacht, maar daarna wel. Aangezien het gebied 2500 hectare beslaat, kan dat al gauw om honderden miljoenen gaan. Om daaraan te kunnen voldoen, zouden bedrijven nu al financiële onzekerheden over de toekomst. Dit maakt het voor andere publieke instellingen minder aantrekkelijk om te participeren. Ook zal de nv meer moeite hebben om vreemd vermogen aan te trekken, en geconfron-

teerd worden met hogere rentelasten, wat de rentabiliteit onder druk zet.

Hoe meer transparantie bij de verzelfstandiging van de haven, hoe beter. De bedoeling is dat het havenbedrijf als vennootschap beter kan samenwerken met strategische en lokale partners. Die staan tot op heden nog enigszins wantrouwend tegenover de grote Amsterdamse broer. Het is de vraag of een verzelfstandiging die met zulke stiefmoederlijke eisen gepaard gaat dat wantrouwen zal wegnemen.

Mede dankzij deze CDA bezwaren heeft het college het oorspronkelijke voorstel onlangs gelukkig ingetrokken. Een stapje in de goede richting. De haven is te belangrijk voor onze economie en voor de werkgelegenheid om op te zadelen met een onwerkbaar situatie.

Lex van Drooge is CDA-raadslid in de gemeenteraad van Amsterdam

Bezoek aan Eerste Kamer

Op vrijdag 20 januari bezocht een groep van 35 Noord-Hollanders, waaronder een flinke groep Amsterdammers, op uitnodiging van senator Wopke Hoekstra de Eerste Kamer.

Wopke Hoekstra (1975) is sinds 7 juni 2011 lid van de CDA-fractie in de Eerste Kamer. Hij is lid van de commissies Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I), Financiën, SZW en Justitie. Zijn 'maidenspeech' hield hij op 6 december 2011 tijdens het debat over de afschaffing van de dubbele heffingskorting (zie website CDA). In het dagelijks leven is Wopke consultant bij het adviesbureau McKinsey en studeerde onder andere geschiedenis en Nederlands recht in Leiden.

Wopke wist veel te vertellen over de geschiedenis van het instituut Eerste Kamer, haar werkzaamheden en de geschiedenis van het gebouw. De Eerste Kamer werd in 1815 ingesteld door koning Willem I. Na de val van Napoleon werden Nederland en België verenigd en vooral de Belgen drongen aan op invoering van een tweekamerstelsel. Omdat de leden door de koning werden benoemd diende de Eerste Kamer om als 'bolwerk rond de Kroon' tegenwicht te kunnen bieden aan de gekozen Tweede Kamer. Zij kon alle voor de koning onwelgevallige wetsvoorstellen alsnog tegenhouden. Het ging daarbij vooral om initiatiefvoorstellen van de gekozen Tweede Kamer.

Na 1848 werden de leden niet langer benoemd door de koning maar gekozen door de Provinciale Staten. De taak van de Eerste Kamer zou geleidelijk meer op het gebied van de bewaking van de kwaliteit van de wetgeving komen te liggen; zij werd, als laatste beoordelende instantie in de wetgeving, een 'Kamer van heroverweging', een 'Chambre de réflexion'.

Het gebouw waarin de Eerste Kamer is gehuisvest is veel ouder dan het instituut. De prachtige vergaderzaal van de Eerste Kamer dateert uit het midden van de 17e eeuw. In 1651 (3 jaar na het einde van de tachtigjarige oorlog!) gaf Johan de Witt opdracht voor het bouwen van een vergaderzaal van de Staten van Holland. Voor die tijd maakte dit deel van het Binnenhof deel uit van de residentie van de stadhouders.

De rondleiding door Wopke voerde langs de centrale ontvangsthal, de fractiekamer, de koffiekamer met de beroemde 'peukenkast' (niet meer in gebruik want ook in het gebouw van de Eerste Kamer mag niet gerookt worden) en uiteraard de indrukwekkende vergaderzaal.

Het bezoek aan de Eerste Kamer werd afgesloten het maken van deze bovenstaande groepsfoto op het Binnenhof en met een heerlijke lunch in Café Brasserie Dudok. Van vele kanten kreeg Wopke het advies om vaker rondleidingen te geven door de Eerste Kamer.

*Hans Beerepoot,
lid Algemeen Bestuur
CDA Amsterdam*

De CDA-fractie in Zuid

De enige zetel van het CDA in Stadsdeel Zuid is goed bezet. Naast de fractievoorzitter zijn drie duo-deelraadsleden actief. Wat kun je doen met één zetel in de fractie van de deelraad? Een paar voorbeelden van zaken die ons bezig houden.

'Vernieuwd Welzijn'

De welzijnsvoorzieningen in Zuid worden opnieuw ingericht. Sinds begin van dit jaar zijn er vijf Huizen van de Wijk in het stadsdeel. Er zijn programmacoördinatoren aan het werk gegaan om een activiteitenprogramma neer te zetten. De raad gaat zich roeren wanneer blijkt dat de VVD-portefeuillehouder de invoeringsproblemen die hiermee gepaard gaan ontkent en een 'niets aan de hand' brief stuurt naar de raad. Uit onze contacten en het inspreken bij de vergadering blijkt dat het nieuwe beleid alles behalve soepel gaat en veel onrust oplevert. Onduidelijkheid rond vele activiteiten en vrijwilligers die niet weten waar ze aan toe zijn en gedemotiveerd raken. Professionals die hun baan kwijt dreigen te raken, maar niet weten welke werkgever er opdraait voor de kosten daarvan. De (VVD) portefeuillehouder reageert laconiek en bagatelliseert problemen, in de commissievergadering en later ook in de raadsvergadering. Onder druk van de CDA-fractie geeft de wethouder toe en zegt er alles aan te doen om de invoering te versoepelen en extra inzet te leveren om de problemen op te lossen. Het CDA zet in op juiste informatievoorziening en een portefeuillehouder die niet kil saneert, maar zijn taken serieus neemt.

We zijn er als CDA niet om –zoals andere partijen vaak doen- ongenueanceerde kritiek te leveren en de hakken in het zand te zetten. Maar we voeren wel stevige oppositie! Als CDA kiezen we voor een effectieve, zichtbare en constructieve aanpak.

Veiligheid voorop in Zuid

Een veilig stadsdeel Zuid is een van de prioriteiten van het CDA. Al diverse keren hebben we aandacht gevraagd voor de positie van prostitutiebedrijven, coffeeshops en massagesalons in ons stadsdeel. Deze bedrijven zijn namelijk gevoelig voor de activiteiten van criminelen (criminogene sectoren). Het CDA richt de spotlight op deze sector. Wij willen weten hoeveel van deze bedrijven daadwerkelijk openstaan voor criminele activiteiten, en wat het stadsdeel gedaan heeft om de invloed te verminderen. Onze aandacht heeft inmiddels succes gehad. Massagesalons worden meer en beter gecontroleerd. Het stadsdeel sluit inmiddels aan bij een proef van de gemeente Amsterdam om gedwongen prostitutie tegen te gaan. Daar is de fractie in Zuid blij mee. Maar er is nog een hele weg te gaan.

De aandacht voor dit onderwerp is ook het gevolg van de goede contacten met onze fractie in het stadhuis. Samen staan we sterk in de stad. Kennis delen tussen stadhuis en stadsdeelkantoren is belangrijk. De fractie is dan ook blij, dat we bij de afgelopen brainstorm in februari, Marijke Shahsavari mochten ontvangen om gezamenlijk onze prioriteiten vast te stellen.

Als u vragen heeft of een probleem bij ons wil aankaarten, neemt u gerust contact op. henk.boes@gmail.com. Zie ook www.cdazuid.nl

*Fractie CDA Amsterdam-Zuid:
Henk Boes (fractievoorzitter)
Erik van Geijn (duo-deelraadslid)
Anja van Aniel (duo-deelraadslid)
Jeroen Baardemans (duo-deelraadslid)*

Duurzame energie

In het Noord-Holland katern heb ik een korte bijdrage geschreven over de koers die de provincie Noord-Holland vaart met betrekking tot duurzame energie. Graag verwijs ik u naar dat artikel voor een toelichting op de speerpunten die wij kiezen. In aanvulling daarop wil ik hier graag de samenwerking tussen de Metropoolregio Amsterdam (MRA) en de provincie eruit lichten wanneer het gaat om duurzame energie. De Metropoolregio vervult een belangrijke functie bij het ontwikkelen van duurzame energie. Dat is ook nodig: het grote aantal inwoners en bedrijven die energie verbruiken verplichten tot nadenken over duurzaamheidsambities. Daardoor zullen bedrijven die zich met innovatieve vormen van energie bezig houden hier een goede markt hebben.

En, wanneer geïnvesteerd wordt in innovatie, kan duurzame energie uiteindelijk goedkoper worden. Dat is een goede ontwikkeling voor alle inwoners. Zo ontstaat een elkaar versterkende wisselwerking tussen de Metropoolregio Amsterdam en de rest van de provincie, die zowel zit in de kennisontwikkeling en uitwisseling als de uiteindelijke productie.

Bovendien werken de MRA en provincie samen aan een Europees project 'E-mobility'. Hierbij gaat het om kennisontwikkeling van elektrische mobiliteit, dus bijvoorbeeld de koppeling van de Solarroad en het elektrisch openbaar vervoer. Concrete voorbeelden waar het CDA van harte achter staat, omdat deze ons helpen de noodzakelijke duurzaamheidsambities waar te kunnen gaan maken.

Ciel Stevens,
CDA lid Provinciale Staten Noord-Holland

Napoleon

Het begon met een aankondiging op het acht uur journaal van de NOS. Het schilderij van de intocht in Amsterdam van Napoleon wordt opgeknapt. De gelden die daar voor nodig zijn, worden van de burgerij gevraagd. Ik vond het een heel goed initiatief in deze tijd waar de cultuur onder druk staat. Als Amsterdamer van geboorte, vond ik het ook een eer hier aan te mogen bijdragen. Het idee dat mijn kleinkinderen, het allerliefste op de wereld, hier later van kennis konden nemen, dat is een goed voornemen.

Ik schreef in op de sleutels van de stad. Volgens mij het allerbelangrijkste van het hele schilderij. Het Amsterdams Museum verzorgde de contacten met de gevers bijzonder goed. Via email werden wij op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen met betrekking tot de restauratie van het schilderij. Vlak voor kerst 2011 werden alle donateurs uitgenodigd, om te vernemen hoeveel er binnen was gekomen. Bovendien kon je kennis maken met de andere donateurs. ik vond juist op die dag, dat je kon zien dat veel 'gewone' Amsterdammers aan de restauratie wilden mee betalen. Een beetje vreemd omdat het een beeld is van een veroveraar van ons Amsterdam, een man die als de koning wordt binnen gehaald. Van alle gevers vond ik de bijdrage van de leerlingen van het Vossius lyceum zeker bijzonder. Met hun 'heitje voor karweitje' haalden zij vele duizenden euro's op. Het schilderij kon in restauratie worden genomen. De lijst moest nog wel financieel worden binnengehaald. Die aktie startte gelijk op die dag.

Colofon

Amsterdams Peil is een uitgave van **CDA Amsterdam**

Redactie: Jitske Haagsma, Ruben van der Ploeg, Chiel Postma, Peter Voogdt.

Redactie-adres: redactie@amsterdam.cda.nl
Amsterdams Peil, 22e jaargang, no. 1, maart 2012.

Amsterdams Peil verschijnt vier keer per jaar.

Wilt u ook de digitale fractienieuwsbrief ontvangen? Mail dan naar cda@raad.amsterdam.nl

De CDA Gemeenteraadsfractie is te bereiken via cda@raad.amsterdam.nl of 020 5523476.

Productie: X-Media Solutions

Druk: Senefelder Misset, Doetinchem

www.cda-amsterdam.nl

column

Hiep hiep hiep...

"Hiep hiep hiep hoerèèèé!!!," wordt traditioneel geroepen tijdens het spelen en zingen van de typisch Surinaamse Kaseko dansmuziek, volgens roep- en antwoordpatroon (call and response). Deze

'nieuwe muzieksoort', een mix tussen Creoolse Kawina, New Orleans Jazz en Calypso is na de Tweede Wereldoorlog ontstaan en populair geworden dankzij 'Lieve Hugo' (Julius Theodorus Hugo Uiterloo, Paramaribo 13 december 1934 - Amsterdam 15 november 1975). Hopelijk is het dit jaar weer te horen tijdens het Kwakoe Zomer Festival, dat sinds 1975 elk jaar tijdens zes weekenden in juli en augustus wordt gehouden in Zuid-Oost. Behalve vorig jaar dan... Het is van origine een Surinaams festival, maar ontwikkelt zich de laatste jaren tot een multicultureel feest. Zo'n multiculturele zomerervaring heb ik in februari, samen met een buurtgenoot uit mijn straat in West opgedaan, in wat vroeger 'de West' genoemd werd: Suriname. Er lag nog sneeuw op straat en het was de vraag of de Elfstedentocht, wel- of niet door zou gaan. Tijdens ons verblijf vernamen we de berichten over het tragische ski ongeluk van prins Johan Friso, en de zelfmoord van Anil Ramdas, die zeer gebukt ging onder de toegenomen intolerantie en grofheid sinds de opkomst van Pim Fortuyn en Geert Wilders. Maar uiteraard lasen we in de (redelijk vrije) pers ook over de capriolen van president Desi Bouterse, die we warempel nog tegen het lijf gelopen zijn ook. Over zijn rol bij de decembermoorden in 1982 werd tijdens een rondleiding in (nu museum) Fort Zeelandia niet geheimzinnig gedaan. Maar hij loopt (nog) wel vrij en vrolijk rond. Zo reisden wij ook vrolijk rond door een land waar alles op een wonderlijke manier naast elkaar loopt: (monumenten van) daders en slachtoffers, opkomst en verval, heden en verleden. Naast tochten door het binnenland maakten we ook een boottocht langs de voormalige plantages aan de Commewijne- en Surinamerivier, met de 'Sweet Merodia', een initiatief van de schrijfster Cynthia McLeod, de oudste dochter van de laatste gouverneur- en eerste president van Suriname. Een zus van onze Kathleen Ferrier dus. In eerste instantie was de boot bedoeld om de kinderen van Suriname op een andere manier dan enkel uit de boeken kennis te laten maken met de geschiedenis van Suriname. Maar een boot onderhouden kost veel geld en daarom worden er in de weekenden ook (plantage) tours voor bezoekers/toeristen georganiseerd, om het geld op te brengen voor dit onderwijsproject. Een project dat onze steun verdient.

Suriname is een klein, door Nederland gesticht wereldje. Oorspronkelijk op basis van slavernij, apartheid en verzuiling. Maar het is zich met vallen en opstaan aan het ontwikkelen tot een trots en zelfbewust land dat zich - ondanks de sterke band met Nederland en Europa - richt op de regio. Surinamers zijn een beetje conservatief, gezagstrouw, multireligieus, multicultureel... Eigenlijk net CDA'ers dus. Al nemen we hier in Amsterdam liever geen voorbeeld aan corruptie, nepotisme en cliëntelisme, aan die andere 'deugden' kunnen we naar mijn smaak best een voorbeeld nemen op weg naar een onafhankelijk en kleurrijk CDA-Amsterdam. Weg met de bekrompen monocultuur en hiep hiep hiep hoerèèèé, and again and again and again!!!

Bij de ontmoeting van andere gulle gevers kwam ik diverse CDA leden tegen. Natuurlijk kwam de vraag: welk onderdeel heb je gekozen om te sponsoren? De antwoorden waren zeer divers. "Ik kom uit de Watergraafmeer en het schild daarvan staat prominent op het schilderij." "Mijn familie staat tussen de notabelen, ik ben een nakomeling van die of die of die persoon." "Je weet toch wel, dat die burgemeester op het schilderij de laatste katholieke burgemeester van Amsterdam is!" Allemaal prachtige redenen om mee te doen een stuk cultuur, Amsterdamse cultuur te bewaren voor het nageslacht, al was het alleen maar voor mijn kleindochters Lonneke en Emelie.

Hans Res

CDJA

Het CDJA Amsterdam is in 2012 voortvarend van start gegaan. Sinds januari weer een aantal activiteiten georganiseerd. Er is een debatcursus georganiseerd, en elke eerste maandag van de maand staat er een borrel op het programma. Alhoewel we maar een klein clubje zijn, is er toch altijd gezelligheid tijdens onze borrels en activiteiten. Het leuke aan het CDJA is dat je op een ongedwongen manier met de politiek in aanraking komt. Als jongere in Amsterdam zijn er niet veel medestudiegenoten of leeftijdgenoten die hetzelfde denken op politiek gebied. Dit betreft zowel de landelijke politiek als de Amsterdamse politiek. Het is prettig om een ander geluid te horen en te kunnen laten horen in Amsterdam. Dit doe ik mede door mijn bestuursfunctie. Als secretaris ben ik verantwoordelijk voor de communicatie met de leden. Op deze manier probeer ik zoveel mogelijk mensen naar de activiteiten te krijgen. We zijn daarom te volgen op facebook en op de website van het cdja: www.cdja.nl/amsterdam.

Vriendelijke groet van het CDJA Amsterdam,
Jessica de Jong (cdja.amsterdam@gmail.com)